
Pamięci Bolesława Bieruta

Palestra nr 1, 3

1956

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Pamięci Bolesława Bieruła

Dnia 12 marca zmarł Wielki Syn Narodu Polskiego, I Sekretarz Komitetu Centralnego PZPR Bolesław Bierut. Dotkliwa to i bolesna strata dla polskiej klasy robotniczej, dla całego ludu pracy, którego był On niezłomnym bojownikiem do końca dni swoich. Żalobą okrył się Naród Polski.

Bolesław Bierut od najwcześniejszej swej młodości walczył o narodowe i społeczne wyzwolenie. W ciężkich latach okupacji organizował nieugięty opór przeciwko hitlerowskiemu najeźdźcy. W wolnej Polsce poświęcił cały swój rozum i gorące serce dla dzieła odbudowy i rozwoju gospodarki oraz rozkwitu kultury narodowej.

Członek Komunistycznej Partii Polski, współtwórca Polskiej Partii Robotniczej, Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Przewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego, I Sekretarz Komitetu Centralnego PZPR — oto poszczególne etapy walki i pracy Bolesława Bieruła.

Niestrudzony działacz na drodze wiodącej do utrwalenia władzy ludowej, orędownik umocnienia pozycji Polski w świecie oraz pokoju i przyjaźni między narodami, mąż stanu wcielający konsekwentnie w życie politykę sojuszu i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim, nieugięty żołnierz wielkiej sprawy — żołnierz komunizmu, wierny do końca syn swej klasy, swej Partii, swego Narodu — wszedł Bolesław Bierut na zawsze do historii Polski.

W walce o jedność narodu Bolesław Bierut przejawiał wiele troski o jak najpełniejszy udział inteligencji w pracy i wysiłkach mas ludowych, wskazywał niejednokrotnie na jej wkład w budowę socjalizmu, na jej zapał, ofiarność, talenty zawodowe, głęboki patriotyzm, na jej postępowe tradycje i umiłowanie sprawiedliwości.

Odszedł Człowiek nierozzerwalnie związany z życiem Narodu. Pozostał On w naszej pamięci, w naszych dążeniach do ideałów, którym służył całym swym życiem — i śmierci na przekór żyć nadal będzie.